

EXPUNERE DE MOTIVE

LA PROIECTUL DE DECIZIE A PREȘEDINTELUI AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU COMUNICAȚII PRIVIND MECANISMUL DE VERIFICARE A SEMNĂTURILOR ELECTRONICE

Potrivit art. 6 alin. (3) pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 106/2008 privind înființarea Autorității Naționale pentru Comunicații, ANC exercită atribuțiile care revin autorității de reglementare și supraveghere în domeniul semnăturii electronice. De asemenea, art. 25 din Legea nr. 455/2001 privind semnătura electronică, prevede că responsabilitatea aplicării dispozițiilor acestei legi și a reglementărilor legate de aceasta revine autorității de reglementare și supraveghere specializate în domeniu.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (2) din Normele tehnice și metodologice pentru aplicarea Legii nr. 455/2001 privind semnătura electronică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1259/2001, „*Serviciile de certificare se referă la emiterea, verificarea, suspendarea, reînnoirea, revocarea și furnizarea de informații cu privire la certificatele emise, precum și depozitarea sigură a acestora pe durata valabilității lor [...]*”. Conform alin. (3) al aceluiași articol, serviciile de verificare a semnăturilor electronice se asigură automat, prin internet, asemenea servicii fiind menționate expres în contractul încheiat între furnizorul de servicii de certificare și clientul acestuia.

Verificarea semnăturii electronice este o operațiune automată, realizată prin intermediul unor dispozitive speciale, care se bazează pe utilizarea datelor de verificare ale semnăturii electronice (coduri sau chei criptografice). Operațiunea de verificare a semnăturii electronice atestă folosirea unui anumit certificat digital la crearea semnăturii electronice, acest certificat atestând la rândul lui raportarea datelor de verificare a semnăturilor (cheia publică) la o anumită persoană (care deține cheia privată), confirmând identitatea acelei persoane.

Definițiile datelor de verificare a semnăturii electronice și ale dispozitivului de verificare sunt prevăzute de Legea nr. 455/2001 privind semnătura electronică. Astfel, datele de verificare a semnăturii electronice reprezintă „*date în formă electronică, cum ar fi coduri sau chei criptografice publice, care sunt utilizate în scopul verificării unei semnături electronice*”, iar dispozitivul de verificare a semnăturii electronice reprezintă

„software și/sau hardware configurate, utilizat pentru a implementa datele de verificare a semnăturii electronice”.

Singurele prevederi legislative referitoare la asigurarea unui anumit nivel de securitate și calitate pentru acest serviciu se găsesc la art. 43 al Legii nr. 455/2001, care prevede că *„rezultatul verificării unei semnături electronice extinse este sigur doar dacă se utilizează un dispozitiv de verificare a semnăturii electronice specificat de către furnizorul de servicii de certificare care a emis certificatul pe baza căruia se face validarea semnăturii”.*

Legislația europeană cuprinde recomandări referitoare la verificarea securizată a semnăturilor electronice, în Anexa nr. IV a Directivei 1999/93/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind un cadru comunitar pentru semnăturile electronice. Aceste recomandări nu au fost transpuse în legislația românească. La nivel european, în Austria, Spania, Republica Cehă, Lituania, Polonia și Slovenia aceste recomandări sunt transpuse ca și cerințe obligatorii, iar în celelalte țări sunt preluate parțial, precizate ca recomandări sau nu sunt transpuse deloc.

Având în vedere importanța activității de verificare în contextul serviciilor bazate pe semnătura electronică, precum și în scopul promovării intereselor utilizatorilor finali ai acestor servicii, obiectiv fundamental al activității de reglementare, este necesară adoptarea de către ANC a unei decizii care să cuprindă principiile care trebuie respectate și cerințele minime de securitate pentru mecanismul de verificare pus la dispoziția utilizatorilor de către furnizorii de servicii de certificare.